

- ний репозитарій наукових статей. – Електронні дані. – [Москва, 2015]. – Режим доступу: <http://ssrn.com/abstract=2531289>.
4. Electronic notarial acts and paperless processes: technical and legal issues [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://www.uinl.org/documents/attachment/Paris%202016-Th%C3%A8me%20-Conclusions%20\(def\).pdf](http://www.uinl.org/documents/attachment/Paris%202016-Th%C3%A8me%20-Conclusions%20(def).pdf).
 5. Нотаріуси запропонували свою концепцію реформування органів нотаріату [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://npu.in.ua/novini/press_reliz_140617.

Аліна Сніжана Степанівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права

ДО ПИТАННЯ ПРО СПАДКУВАННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ СТОРІНОК В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Українське законодавство не містить норм, що регулюють порядок спадкування об'єктів у віртуальному просторі, таких як профілі в соцмережах, акаунти, та інших облікових записів в мережі Інтернет чи інших мережах, що передбачають персональний доступ до них. Законодавство зарубіжних країн також не містить чіткої відповіді щодо правового режиму спадкування таких об'єктів. Законодавство в цій галузі буде розвиватися по всьому світу, прогнозують західні експерти [3]. Однак, зараз майже єдиним прикладом врегулювання таких відносин є закон штату Делавер в США, яким встановлено, що юрист, який реалізовує заповіт, може передати акаунти в соціальних мережах, електронну пошту, підписки на сервіси визначеному в заповіті члену сім'ї. Закон надає дуже широке тлумачення цифровим активам, що позитивно вплине на подальший розвиток віртуального спадкування. Крім того, на основі вищезазначеного нормативного акту було розроблено уніфікований акт, який рекомендовано прийняти у всіх штатах країни [1].

В більшості інших випадків ситуація віддана на розсуд самим інтернет-компаніям, форми користувацьких угод яких, як правило, передбачають не просто закриття акаунтів користувачів в разі їх смерті, а й повне знищення або меморізацію наявної там інформації. Останнє означає, фактично, архівування інформації з наданням права обмеженого доступу до деяких розділів акаунта тільки зареєстрованим «друзям» покійних користувачів [2].

Однак в даному випадку мова йде про спадкування за заповітом, що не вирішує проблеми спадкування таких активів за законом. Не існує єдиного погляду на дане питання і в науковому

середовищі. Складність полягає у неможливості однозначного визначення правової природи тих прав, що їх має особа щодо власного акаунта чи профілю на певному ресурсі. Кожна он-лайн платформа має власне функціональне забезпечення, що зазвичай поділяється на публічну та приватну частину. Якщо публічна частина, що включає в себе опубліковані записи, фотографії, аудіовізуальні файли, документи тощо, доступна всім бажаючим чи конкретному колу осіб за бажанням власника сторінки, то функціональне навантаження приватної частини приватної зазвичай детермінує юридичну природу її вмісту.

В літературі наголошується на наявності спірних питань між спадкуванням віртуальних об'єктів і розголошенням персональної інформації та наводяться приклади уніфікованого підходу до вирішення подібних проблем з практики діяльності відомих соціальних мереж та провайдерів електронної пошти [4, с. 50].

Дійсно, більшість соціальних мереж мають на своїй основі месенджер чи іншу систему обміну приватними повідомленнями. Користувач на власний розсуд обирає респондентів та вільно обмінюється з ними повідомленнями.

Одразу декілька факторів повинні прийматися до уваги при вирішенні питання щодо надання доступу до історії повідомлень померлого. По-перше, фактор відносної анонімності користувачів в інтернеті не дає змоги однозначно з'ясувати, що даний акаунт належав саме померлому. По-друге, неможливо точно визначити зміст волі померлого щодо надання доступу стороннім особам до власної онлайн-кореспонденції. По-третє, в багатьох випадках фактично неможливо отримати згоду іншої сторони листування (наприклад через її анонімність). Крім того оператор кореспондентської інформації може навіть не мати технічної можливості віддалено отримати доступ до історії повідомлень.

Список використаної літератури:

1. Гузь Д. Спадкування віртуального майна [Електронний ресурс] / Д. Гузь // Інтернет-право UA. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ilaw.net.ua/spadkuvannya-virtualnohomajna/>
2. Дробышев П. Посмертное распоряжение электронными активами: краткий обзор текущих проблем / П. Дробышев. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ssrn.com/abstract=2987692>
3. Право на виртуальную собственность: всё, что останется после меня. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://pravo.ru/review/view/126933/>
4. Правове регулювання відносин у мережі Інтернет : монографія / [А. П. Гетьман, Ю. Є. Атаманова, В. С. Мілаш та ін.] ; за ред. С. В. Глібка, К. В. Єфремової. – Харків : Право, 2016. – 360 с.